

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
188

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Α.Ν. 517. Περί άπελευθερώσεως έπαγγέλματος φαρμακοποιού και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας. 1

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Περί κύρωσεως του έν Σχοπίοις ύπογραφέντος την 14ην Ιουνίου 1968 Πρωτοκόλλου της ένάτης τακτικής συνόδου της Μονίμου Μικτής Μεθοριακής Έλληνο-Γιουγκοσλαβικής Έπιτροπής. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 517

Περί άπελευθερώσεως έπαγγέλματος φαρμακοποιού και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Άδεια ιδρύσεως φαρμακείου.

1. Η άδεια ιδρύσεως φαρμακείου χορηγείται διά μέν την περιφέρειαν της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης δι' άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας, διά τούς λοιπούς δέ Δήμους ή Κοινότητας της Χώρας, δι' άποφάσεως του οικείου Νομάρχου. Περίληψις της ούτω χορηγηθείσης άδείας δημοσιεύεται εις τό Β' τεύχος της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

2. Διά την άπόκτησιν της άδείας ιδρύσεως φαρμακείου απαιτείται όπως ο αίτών κέκτηται τά εξής προσόντα:

- α) Την Έλληνικήν ιδιγένειαν.
- β) Πτυχίον Φαρμακευτικής Σχολής και άδειαν άσκήσεως της Φαρμακευτικής έν Έλλάδι.
- γ) Νά έχη εκπληρώσει τās στρατιωτικές του υποχρεώσεις ή νά έχη νομίμως άπαλλαγή τούτων.
- δ) Νά μή έχη καταδικασθής εις οίανδήποτε ποινήν επί κλοπής, ύπεξαίρεσει, άπάτης, έκβιάσει, πλαστογραφία, έγκλήματι

κατά τών ήθών, συκοφαντική δυσφήμησι: διά πράξεις άναγομένας εις την άσκησιν του φαρμακευτικού έπαγγέλματος, κίβδηλεία, παραχράξει. παραβάσει τών διατάξεων περί ναρκωτικών. ή νά μή έχη καθ' ύποτροπήν καταδικασθής επί πλημμελήματι, συνεπαγομένη στήρησιν τών πολιτικών του δικαιωμάτων. ή νά μή έχη παραπεμφθής διά τελεσιδικίου δουλεύματος επί τινι τών άνωτέρω άδικημάτων.

ε) Νά έμφορηται υπό ύγιών κοινωνικών άντιλήψεων.

3. Δέν χορηγείται άδεια ιδρύσεως φαρμακείου εις φαρμακοποιούς:

α) Λαμβάνοντας σύνταξιν εκ του Δημοσίου, εκ του ΤΣΑΥ ή εκ οίουδήποτε έτέρου φορέως κοινωνικής άσφαλίσεως.

β) Λαβόντας κατά την τελευταίαν δεκαετίαν άδειαν ιδρύσεως φαρμακείου και μεταβιβάσαντας ταύτην ή παραιτηθέντας αυτής.

γ) Τιμωρηθέντας διά παραβάσεις της φαρμακευτικής νομοθεσίας διά της ποινής της όριστικής άνακλήσεως της άδείας ιδρύσεως του φαρμακείου ή της φαρμακοποδότησης.

Άρθρον 2.

Άπελευθέρωσις έπαγγέλματος φαρμακοποιού.

1. Έπιφυλασσομένης της έφαρμογής τών διατάξεων του άρθρου 1 του παρόντος, ουδείς έτερος περιορισμός τίθεται: διά την χορήγησιν άδείας ιδρύσεως φαρμακείου έν τη περιφέρειά οίουδήποτε Δήμου ή Κοινότητος.

2. Όμογενείς φαρμακοποιοί δύναται νά λάβουν άδειαν ιδρύσεως φαρμακείου έν Έλλάδι κατά τās διατάξεις του παρόντος νόμου. μή ισχυουσών διά τό μέλλον τών διατάξεων τών Ν. Δ) των 4377)64, 4378)64 και 4581)66, ως πρός την χορήγησιν άδείας ιδρύσεως φαρμακείου.

Άρθρον 3.

Όργάνωσις Φαρμακείων.

1. Διά Β. Δ) τος εκδιδομένου προτάει του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας δύναται νά καθορίζωνται τά της έν γένει όργανώσεως και συγκροτήσεως τών φαρμακείων. ιδία δέ τά περί του χώρου τόν όποιον κατ' έλάχιστον πρέπει νά καταλαμβάνη έκαστον φαρμακείον, τών έπιστημονικών και τεχνικών όργάνων διά τών όποιων πρέπει νά είναι έξωπλισμένον, τών πωλουμένων ειδών κλπ.

2. Η έν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου ρύθμισις δύναται νά γίνεται αναλόγως του πληθυσμού του Δήμου ή της Κοινότητος, εις τόν όποιον ή την όποιαν λειτουργεί τό φαρμακείον.

3. Μέχρι της εκδόσεως τών διαταγμάτων τούτων διατηρούνται έν ισχύϊ αί κείμεναι σχετικά διατάξεις.

*Άρθρον 4.

Διευκολύνσεις φαρμακοποιών Έπαρχιων.

1. Οί μετά την δημοσίευσιν του παρόντος ιδρύοντες φαρμακείον εις περιφέρειαν Κοινότητος ή Δήμου μη άποτελούντος πρωτεύουσιν Νομού ως και Δήμου ή Κοινότητος μη κειμένου εις τον νομόν Ἀττικής ή εις τους τέως Δήμους Θεσσαλονίκης και Πειραιώς δικαιούνται:

α) Κατ' απόλυτον προτεραιότητα παρά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ή του Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου στεγαστικού δανείου μέχρι του εκάστοτε χορηγουμένου ποσού εις τους επί θαλάμῳ 2ῳ ή αντιστοίχῳ δημοσίους υπαλλήλους και υπό τους αὐτοὺς εκάστοτε δρους, πρὸς άποκτησιν ιδιοκτητου στέγης μετά ή άνευ καταστήματος, εις τον τόπον ιδρύσεως του φαρμακείου των. Αί υποβαλλόμεναι αίτήσεις τῶν δικαιούχων τῆς κατηγορίας ταύτης κατανέμονται ανά εξαμήνον κατ' ισομοίρην μεταξὺ τῶν δύο ως άνω φορέων δανειοδοτήσεως.

β) Δανείου πρώτης ἐγκαταστάσεως εκ του ΤΣΑΥ εκ πενήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμ. επί επιτοκίῳ 4ο), έξωπλητέου τοκοχρεωλυτικῶς εις 60 ἴσας μηνιαίας δόσεις.

2. Ἡ υπό του ΤΣΑΥ παρεχομένη ήμισεία σύνταξις απονέμεται ἐφεξῆς μόνον εις τους φαρμακοποιους τους διατηρούντας ιδιόκτητον φαρμακείον ἐν λειτουργίᾳ εις περιφέρειας περὶ ὧν ή προηγουμένη παραγρ. 1 και ἐφ' ὅσον διαρκή ή λειτουργία αὐτή.

3. Ἐάν ὁ λαβὼν δάνειον κατὰ την παρ. 1 του παρόντος άρθρου φαρμακοποιὸς ἐγκαταλείψῃ τον Δήμον ή την Κοινότητα εις την ὁποίαν ἐγκατεστάθη και ἐνεκα τῆς ὁποίας ἐγκαταστάσεως ἔτυχε δανείου και κλείσει τὸ φαρμακείον ποδ τῆς παρόδου πενταετίας ἀπὸ τῆς δανειοδοτήσεως αὐ δροιλόμενα: δόσεις του δανείου καθίστανται ἀπαιτηται και ληξιπρόθεσμοι. δύνανται δὲ τὸ δάνειον νὰ εἰσπραχθῇ ως δημόσιον ἔσοδον ἐντολῇ του ΤΣΑΥ.

*Άρθρον 5.

Μεταβίβασις φαρμακείων.

1. Ἀπαγορεύεται και εἶναι άκυρος ή μεταβίβασις τῆς ἀδείας ιδρύσεως φαρμακείου.

2. Ἡ ἐν γήσιᾳ διατελοῦσα σύζυγος, τὰ ἀνήλικα ἄρρενα και τὰ ἄγαμα θήλας τέκνα του ἀποθανόντος φαρμακοποιου ἐπιστήμονος ή υἱ. ἔχοντος ἐν νομίμῳ λειτουργίᾳ φαρμακείον. καλούμενα κατὰ την νόμιμον αὐτῶν τάξιν εις την κληρονομίαν αὐτου, δύνανται νὰ διατηρήσουν τουτο ἐν λειτουργίᾳ ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ του θανάτου του ἀποβιώσαντος.

Παρελθούσης τῆς πενταετίας ἀπὸλλυσιν οὗτοι ὀριστικῶς πᾶν δικαίωμα. κλείεται δὲ τὸ φαρμακείον ληγουσης αὐτοδικαίως τῆς ἰσχύος τῆς ἀδείας.

3. Δικαίωμα κληρονομίαν ἀναγνωρίζουμενον υπό προϊσχουσάντων νόμων ὅπως διατηρήσουν ἐν λειτουργίᾳ κληρονομικὸν φαρμακείον ἐπὶ γόνου μακρότερον του ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζομένου ἔξακολουθεῖ νὰ ἰσχύῃ ἐφ' ὅσον ή κληρονομία ἐπήλθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος και δὲν ἔχει λήξει ὁ χρόνος δι' ὃν ποιεστέμετο ή διατήρησις του φαρμακείου ἐν λειτουργίᾳ ἐπὶ ὀνόματι τῶν κληρονομίων.

4. Αἱ διατάξεις περὶ ὑπογρεωτικού διορισμοῦ ὑπευθύνου φαρμακοποιου διὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 ἔξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν.

5. Ἐν περιπτώσει ἀογίας κληρονομικοῦ φαρμακείου ή κληρονομικῆς φαρμακαποθήκης πλέον τῶν 6 μηνῶν άνευ ἀδείας τῆς ἀουοδίας ἀρχῆς ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, διὰ την περιοέειαν τῆς τέως διοικήσεως Πρωτεύουσῆς, ή του οἰκείου Νομάρχου διὰ τὰς λοιπὰς περιοφεείας, ή ποινη τῆς ὀριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ιδρύσεως αὐτῶν.

*Άρθρον 6.

Φαρμακαποθήκαι.

1. Αἱ διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως και ἐπὶ τῆς χορηγήσεως ἀδειῶν ιδρύσεως φαρμακαποθηκῶν.

2. Αἱ διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος ἰσχύουν ἀναλόγως και ἐπὶ φαρμακαποθηκῶν.

*Άρθρον 7.

Διευθύνται Φαρμακείων κλπ.

Οἱ ἀναλαμβάνοντες την ὑπεύθυνον διεύθυνσιν φαρμακείου, φαρμακαποθήκης, πρατηρίου, ἐργοστασίου ή ἐργαστηρίου φαρμακευτικῶν προϊόντων ως και ὑποαντιπροσωπείας φαρμακευτικῶν οἰκῶν ἐξωτερικοῦ φαρμακοποιοί, δέον ὅπως πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῶν παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 1 του παρόντος.

*Άρθρον 8.

Πρατήρια και ὑποαντιπροσωπείαι φαρμάκων.

1. Βιομήχανοι και παρασκευασταὶ ἐν γένει φαρμακευτικῶν προϊόντων ιδρύοντες πρατήρια διαθήσεως τῶν προϊόντων των ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀναθέτουν την διεύθυνσιν αὐτῶν εις ἐπιστήμονα φαρμακοποιὸν ή χημικόν. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουν και οἱ ἀντιπρόσωποι φαρμακευτικῶν οἰκῶν του ἐξωτερικοῦ διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ιδρυμένας ὑποαντιπροσωπείας.

2. Ἡ ιδιότης του φαρμακοποιου ή χημικοῦ διευθυντοῦ πρατηρίου ή ὑποαντιπροσώπου εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν δημοσίαν, δημοτικὴν, κοινοτικὴν ή ἀμειβομένην ιδιωτικὴν θέσιν. ἐφαρμοζομένων ἐπ' αὐτῶν τῶν διατάξεων του άρθρου 33 του νόμου 5607)1932.

3. Τὴν πρόσληψιν διευθυντῶν πρατηρίων και ὑποαντιπροσωπειῶν ἐγκρίνει κατὰ τὰ ἐν άρθρῳ 1 παράγραφον 1 του παρόντος ὀριζόμενα, ὁ Ὑπουργὸς ή ὁ Νομάρχης.

4. Οἱ παραβάται του παρόντος άρθρου τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας διὰ ποινης προστήμου μέχρις εἰκοσιν χιλιάδων (20.000) δραχμῶν θαναμένη νὰ φθάσῃ μέχρι του πενταπλασίου ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, τῶν παρανόμως λειτουργούντων πρατηρίων και ὑποαντιπροσωπειῶν κλειομένων δι' ἀποφάσεως του αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ή του οἰκείου Νομάρχου κατὰ περίπτωσιν.

*Άρθρον 9.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος του παρόντος:

α) Ἀπασαὶ αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν ιδρύσεως φαρμακείων και φαρμακαποθηκῶν βάσει του πληθυσμοῦ του Δήμου ή τῆς Κοινότητος ή τῆς Πόλεως.

β) Τὰ άρθρα 1 και 6, ή παράγραφος 5 του άρθρου 18 ως και ή παράγραφος 1 του άρθρου 19 του ν. 5607)1932.

γ) Τὸ άρθρον 2, ως ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως και τὸ άρθρον 8 του Α.Ν. 751)1937, «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

δ) Τὸ άρθρον 3, ως ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ως και ή παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 363) 1941 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς Φαρμακευτικῆς Νομοθεσίας».

ε) Τὸ άρθρον 9 του Ν.Δ. 171)1946 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Φαρμακευτικῶν Συλλόγων και Φαρμακείων».

στ) Τὸ άρθρον 1 παρ. 1 και 2, ως και τὸ άρθρον 11 του Α.Ν. 972)1946 «περὶ συμπληρώσεως και τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων» περὶ ιδρύσεως και ἐπιθεωρήσεως φαρμακείων.

ζ) Ἡ παρ. 2 του άρθρου 6 του Α. Ν. 381)1946 «περὶ λήψεως εὐεργετικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν ἐκ του πολέμου παδόντων φαρμακοποιῶν».

η) Ὁ Ν. 2451)1953 «περὶ λήψεως εὐεργετικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν ἐφédρων φαρμακοποιῶν και συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φαρμακείων και φαρμακαποθηκῶν νομοθεσίας».

θ) Αἱ παραγρ. 7 και 8 του άρθρου 9 ως και ή παραγρ. 7 του άρθρου 10 του Ν. Διατάγματος 4111)1960 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑγειονομικῶν Συλλόγων, Ἱατρικῶν, Παραϊατρικῶν Ἑπαγγελμάτων, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, Φαρμάκων και τῶν περὶ ἱατρικῆς ἐν γένει Ἀντιλήψεως και Δημοσίας Ὑγείας διατάξεων».

ι) Τὸ άρθρον 1 του Ν. Δ. 3626)1956 «περὶ ἀντικαταστάσεως του άρθρου 13 του Ν. Δ)τος 171)1946 περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Φαρμακευτικῶν Συλλόγων και Φαρμακείων».

ια) Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Ν. Δ. 3895)1958 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Ἱατρικῶν Συλλόγων καὶ τινῶν ἄλλων διατάξεων».

ιβ) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 3796)1957 «περὶ διαβαθμίσεως καὶ ἐντάξεων προσωπικοῦ κατέχοντος προσωρινὰς θέσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 13.4.1954 Β. Δ. περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2500)1953 ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας κλπ.».

ιγ) Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἄλλως ρυθμίζουσα θέματα διεσπόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

Κωδικοποιήσῃς νομοθεσίας περὶ φαρμακείων.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, δύναται νὰ κωδικοποιηθῇ εἰς ἐνιαῖον κείμενον ἡ ἰσχύουσα φαρμακευτικὴ νομοθεσία (περὶ φαρμάκων, φαρμακαποθηκῶν, φαρμακεμπορίου, πρατηρίων φαρμάκων, ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος φαρμακοποιῶν) ἐπιτροπομένης τῆς ἀλλαγῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, τῆς θέσεως ὑποτίτλου ἐπὶ ἕκαστον ἄρθρον, τῆς διαιρέσεως τῆς ὕλης εἰς τμήματα καὶ κεφάλαια ὑπὸ εἰδικούς τίτλους καὶ τῆς πραγματοποιήσεως φραστικῆς βελτιώσεως, ὅπου μεταβολῆς τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1968

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α΄

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β΄

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ—ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΊΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ, ΝΙΚ. ΣΙΩΡΗΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, Γ. ΤΣΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΑ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Σκοπίοις ὑπογραφίντος τὴν 14ην Ἰουνίου 1968 Πρωτοκόλλου τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τῆς ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1958 ὑπογραφείσης Συμφωνίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαβίας, περὶ προστασίας, συντηρήσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν ὁροσῆμων (χερσαίων καὶ πλωτῶν) ἐπὶ τῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς μεθορίου καὶ περὶ προλήψεως, παρεμποδίσσεως, τρόπου ἐξετάσεως καὶ ἐπιλύσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων, ἀποφασίζομεν:

Κυροῦμεν ὡς ἔχει καὶ ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ ἐν Σκοπίοις ὑπογραφέν τὴν 14ην Ἰουνίου 1968 Πρωτόκολλον τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὡς ἄνω Συμφωνίας διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἀπάντων τῶν

ζητημάτων τῶν ἐχόντων σχέσιν μὲ τὴν προστασίαν, συντήρησιν, καὶ ἀνανέωσιν τῶν ὁροσῆμων τὴν πρόληψιν, παρεμποδίσιν, ἐξέτασιν καὶ διευθέτησιν τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων. Ἐπεὶ ἐν πρωτοτάτῳ κείμενον πρωτοκόλλου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1968

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐξωτερικῶν
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 10 μέχρι 14 Ἰουνίου 1968 ἔλαβε χώραν ἐν Σκοπίοις, ἡ ἐνάτη τακτικὴ σύνοδος τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1958 Συμφωνίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαβίας, περὶ προστασίας, συντηρήσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν ὁροσῆμων (χερσαίων καὶ πλωτῶν) ἐπὶ τῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς μεθορίου καὶ περὶ προλήψεως, παρεμποδίσσεως, τρόπου ἐξετάσεως καὶ ἐπιλύσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων.

Εἰς τὴν σύνοδον ταύτην συμμετέσχον:

Ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς:

1. Ταξίαρχος Παναγόπουλος Σωτήριος, ὡς Πρόεδρος τῆς ἀντιπροσωπείας.
2. Συνταγματάρχης Τοπούζης Νικόλαος, ἀναπληρωτῆς Προέδρου καὶ μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
3. Ἀντισυνταγματάρχης Ματαλιωτάκης Γεώργιος, ὡς μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
4. Ἀντισυνταγματάρχης Καλαντζῆς Νικόλαος, ὡς μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
5. Ἀντισυνταγματάρχης Παπαφιλίππου Κων(νος), ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
6. Ἀντισυνταγματάρχης Κούρτης Χρῆστος, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
7. Ἀντισυνταγματάρχης Ἰατρίλης Κων(νος), ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
8. Ταγματάρχης Τσουκλίδης Γεώργιος, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
9. Ταγματάρχης Τιμοθεᾶτος Τιμόθεος, ὡς διερμηνεὺς τῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἀπὸ Γιουγκοσλαυικῆς πλευρᾶς.

1. Ἰβανόσκι Τσέτκο, Πρόεδρος τῆς ἀντιπροσωπείας.
2. Στοιγιάκοβιτς Στέβο, ἀναπληρωτῆς Προέδρου καὶ μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
3. Πέτκοβιτς Σλάβκο, μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
4. Τόντοριτς Ντραγούτιν, μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
5. Μπίγιελατς Μιλίνκο, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
6. Τσαντίκοφσκι Μπάνε, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
7. Τάνοβιτς Ἀντεμ Μηχανικὸς ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
8. Παούνκοφσκι Μπόσκο ὡς διερμηνεὺς τῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ καθώρισε τὴν κάτωθι Ἡμερησίαν Διάταξιν:

1. Ἀμοιβαία ἐνημέρωσις τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως καὶ τῶν ληφθεῖσων ἀποφάσεων κατὰ τὴν ὁγδόην τακτικὴν σύνοδον ὡς καὶ ἰσχύς τῶν πρωτοκόλλων τῆς Μονίμου Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.
2. Ἐξέτασις τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων ἅτινα συνέβησαν κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Μαΐου 1967 μέχρι 1ης Μαΐου 1968.
3. Ἐξέτασις καὶ ἐκτίμησις τῆς ἐργασίας τῶν Μικτῶν Μεθοριακῶν Ἐπιτροπῶν Τομέων, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ θέμα 2 τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

4. Καθορισμός της ημερομηνίας και του τόπου συγκλήσεως της δεκάτης τακτικής συνόδου της Μόνιμου Μικτής Μεθοριακής Έπιτροπής.

Έπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων της ημερησίας διατάξεως, ἡ Μόνιμος Μικτὴ Έπιτροπὴ ἔλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

1. Έπὶ τοῦ Πρώτου Θέματος της Ἡμερησίας Διατάξεως:

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Έπιτροπὴ ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ἀμφότεραι αἱ πλευραὶ ἔλαβον μέτρα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς συμφωνίας καὶ τῶν ληφθεῖσων ἀποφάσεων κατὰ τὴν ὁρθὴν σύνοδον τῆς Μόνιμου Μικτῆς Έπιτροπῆς.

Παρά ταῦτα διεπιστώθη σημαντικὴ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπεισοδίων κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Μαΐου 1967 μέχρι 1ης Μαΐου 1968. Έπὶ τοῦ θέματος τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν ὑπὸ τῆς Μόνιμου Μικτῆς Έπιτροπῆς ὑπογεγραμμένων πρωτοκόλλων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας προέβη εἰς τὴν δήλωσιν, ὅτι καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν πρωτοκόλλων καθορίζεται ἡ ἡμερομηνία κυρώσεως τούτων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως (Υπουργοὶ Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐξωτερικῶν).

Ἡ Γιουγκοσλαβικὴ ἀντιπροσωπεία ἔλαβε γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς δηλώσεως καὶ ἀπὸ πλευρᾶς της ἐδήλωσεν, ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν προγενεστέραν θέσιν της, ἡ ὁποία ἐξετέθη λεπτομερῶς εἰς τὴν ἐξέδωκν καὶ ἐπεβεβαιώθη εἰς τὴν ὁρθὴν τακτικὴν σύνοδον τῆς Μόνιμου Μικτῆς Έπιτροπῆς.

2. Έπὶ τοῦ Δευτέρου Θέματος της Ἡμερησίας Διατάξεως:

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Έπιτροπὴ ἐπεβεβαίωσεν ὅτι αἱ Μικταὶ Έπιτροπαὶ Τομέων ἐπέλυσαν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων καὶ ὅτι αὐτὰ δὲν εἶχον βαρείας συνεπειάς.

Παρά ταῦτα ὠρισμένα ἐκ τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων, ὅπως εἶναι αἱ παραβιάσεις ἐναερίου χώρου καὶ οἱ πυροβολισμοὶ ἀνωθεν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, δυνατόν νὰ εἶχον καὶ βαρείας συνεπειάς λόγω καὶ μόνον τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐπεισοδίων τούτων.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐκτεθέντων, ἡ Μόνιμος Μικτὴ Έπιτροπὴ ἐπισημαίνει τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν καὶ ἰδίᾳ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς, ληφθῶσι πλέον ἀποτελεσματικὰ μέτρα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προλήψεως καὶ τῆς πρερμποδίσσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων.

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Έπιτροπὴ θεωρεῖ ὡς ἐπιλυθέντα

ἅπαντα τὰ ἐπεισόδια ἅτινα δὲν εἶχον ἐπιλυθῇ ὑπὸ τῶν Μεθοριακῶν Έπιτροπῶν Τομέων.

3. Έπὶ τοῦ Τρίτου Θέματος της Ἡμερησίας Διατάξεως:

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ ἔργον τῶν Μεθοριακῶν Έπιτροπῶν Τομέων, ὡς σύνολον, ἦτο ἐπιτυχὲς ἡ Μόνιμος Μικτὴ Έπιτροπὴ θεωρεῖ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσιν ἀποτελεσματικώτερον μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔργου τῶν.

Ἰδιαίτερος εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως τὰ ἐπεισόδια ἐξετάζωνται ἐγκαιρῶς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐξακριβοῦνται ταῦτα ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ πρωτόκολλα, τῶν Μικτῶν Έπιτροπῶν Τομέων περιλαμβανόντων σαφὴ καὶ καθωρισμένα συμπεράσματα.

Πλέον τούτου εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ἐν τῷ πλαίσίῳ τῶν τακτικῶν συναντήσεών τῶν οἱ Πρόεδροι τῶν Μικτῶν Έπιτροπῶν Τομέων, ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν κατὰ καιροὺς καὶ ἐφ' ὅσον κρίνουν σκόπιμον, ἀνταλλάσσουσιν σκέψεις περὶ τοῦ καλλιτέρου τρόπου περιορισμοῦ καὶ ἐπιλύσεως τῶν ἐπεισοδίων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τῆς συμφωνίας.

4. Έπὶ τοῦ Τετάρτου Θέματος της Ἡμερησίας Διατάξεως:

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Έπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ δεκάτη τακτικὴ σύνοδος λάβῃ χώραν ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸ τρίτον 10ήμερον Μαΐου 1969.

Τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν τῆς συνόδου θὰ προτείνῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γιουγκοσλαβικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἀμφότεραι αἱ ἀντιπροσωπείαι δηλοῦν ὅτι αἱ συνομιλίαι διεξήχθησαν ἐν πνεύματι ἀμοιβαίας κατανόησεως.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει ὑποβάλλῃ ἐκάστη πλευρὰ εἰς τὴν Κυβερνήσιν της. Τὸ παρὸν πρωτόκολλον σύνταγῃ εἰς δύο πρωτότυπα ἀντίτυπα ἕκαστον, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Σερβοκροατικὴν γλῶσσας καὶ τὰ κείμενα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχύον.

Συνετάγη ἐν Σκοπίοις τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1968

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας
παρὰ τῇ Μόνιμῃ Μικτῇ Έπιτροπῇ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Ἀντιπροσωπείας
παρὰ τῇ Μόνιμῃ Μικτῇ Έπιτροπῇ
ТШВЕТКО ИВАНОВСКИ